

Cahandeme Davul Döömüye Gidiyom

– İpciERDOĞAN · 12 Nisan 2019

CAHANDEME DAVUL DÖÖMÜYE GİDİYOM !

İkinci namazına yakın bir vakitte caminin cemaati ezanın okunmasını bekliyorlar, bir yandan da elindeki bastonla yere çizdiği harita üzerinde katıldığı savaş yerlerini gösteren Güdüşreşid'i dinliyorlardı. Teneffüse çıkan öğrenciler de kulaklarını açmışlar bu ufak boylu, beyaz sakallı adamın hareketlerini izliyorlar, anlattıklarının tarih dersinde öğretmeninden duyduklarından bir farkı olmadığına dikkat ediyorlardı.

Güdük İreşid dünya savaşlarının arkasının kesilmeyeceğini, üçüncü dünya savaşının da çizdiği haritada bastonunun ucuyla gösterdiği şimdiki Filistin ve o bölgeyi işaretliyordu. Güdük İreşit aralıklarla onüç yada on dört yıl dört sefer çift bozarak savaşlara katılmış, üç kardeşini cephelerde şehit verip köyü Karacaören'e dönmüştü

Ölen kardeşlerinden ikisi kız, ikisi oğlan dört yetimi büyütüp yetiştirmek ona kalmıştı. Zamanla oğlanları evermiş, evini, tarlasını verip ayırmıştı. Boyu doğuştan mı, yoksa sonradan mı oldu bilinmez ufak tefek biriydi. Bu yüzden köylüleri ona Güdük İreşit diye seslenirdi. Bu da yetmezmiş gibi Yerköy Ofisinde buğday teslimi kayıt sırası ona gelince emmi oğlu muzip mi muzip Etem Fal hemen önüne atılıp onun adını "İreşid Gadersiz" diye yazdırınca lakabı ikiye çıkmıştı.

Dört oğlu olmuş, hastalanan hanımı Minire küçük Hasan'ı daha kundaktayken yetim koyup bu dünyadan göçmüştü. Hanım ölünce evlenmeye pek yanaşmamış, Hasan'ı kardeş kızı yetim Fatı büyütülmüştü. Fatı ve bacısını öz kızı bilmiş, zamanla Fatı'yi askerden gelen oğlu Rıza ile evermek isterse de ona bir bacı gözüyle bakan Rıza artan ısrarlara fazla dayanamaz önce Kayseri'ye, oradan da Adana'ya kaçıp Sümerbank'ta çalışmaya başlar. Güdüşreşit onu araya sora Adana'da bulsa da artık iş işten geçmiş Rıza bir başkasıyla evlenmiştir.

Rıza'dan sonra da askerden gelen oğlu Halil ağabeyimi ziyarete gidiyorum diye evden çıkar gidiş o gidiş, bir daha asla köyüne dönmez. Bu son darbe gadersiz İreşid'i tüm yıkar. Fakir mi fakir, bunun yanında tarlası az, çiftçilik zayıf, tarlaları öküz koşup sürer, kağnısıyla on beş yada on altı yaşın yaşındaki oğlu Tahsin'in yardımıyla emmisi Hacı Nuru'nun verdiği harman yerine taşıyarak dövenle sürüp savurlardı. Yılın birinde celepçi den aldığı öküzlerin parasını ödeyememiş, süreyi uzatmışlar ertesi yılda ödemeyince celepçi öküzlerini geri almıştı.

Konu komşunun öküzleriyle o yıl harmanı kaldırmış "seneye perişan olmayayım" diye iki öküzü sonra ödemeye anlaşıp bir akrabasından satın almış, onlarda yemsizlikten bahara varmadan ölmüş, "İreşid Gadersizin öküz aldığı gibi" diye köye alay konusu olmuştu. Ertesi yıl öküzlerin borcunu ödemek, hem de nişanladığı oğlu Tahsin'i evermek için biraz tarla satar. Tahsin'le diğer tarlalarına giderken yolları satılan tarladan geçecek olursa "oğlum, Tahsin'im öküzleri başka yoldan sür de bari yoksulluk yüzünden sattığım şu tarlamı tarlamı görüp de üzülmeğim" diye ihtar ettiği olurdu.

Fakirliğin diz boyu oluşu onu zenginlere alay konusu ediyordu. Akrabası ve aynı zamanda arkadaşı Keloğlan'ın odasına başka köyden yatılı bir misafir gelirse kabul etmemek için "bende boş yer

kalmadı, sen iyisi mi git ÇIFTE FENERLİ GÜDÜĞİREŞİD'İN odasında misafir ol” diye adamı gönderirken bıyık altından gülerdi. Bırak İreşid'in evinde çifte feneri, lambada yakacak gaz yoktu zavallı fakirin. Hanımsız İreşid'in evinde ışık yanmaz, yatsı namazından sonra kesik baş tavuk gibi yatağına düner, dünya başına dar gelirdi.

Oğlu Hasan zamanla yetişip gelmiş, önünde ağabeyleri olduğundan iş güc öğrenmemiş, bir elinde toplu tabanca, 'o düğün senin, bu düğün benim' akşamdan sabaha aylak aylak geziyor onun bu hali babasını çok üzüyordu.

O yıllarda yaylım yeri kavgasından Dalakçı köyüyle dövüş çıkmıştı. Bunlardan birinde oğlu Hasan bağ bellerken dövüşe elde silahıyla katılır. Dalakçı'lı kır bekçileri arazilerinde otlayan Karacaören'li Hacı Mustafa ağaların davarının bir bölümünü kendi köylerine koruma parası almaya götürürlerken bir yandan da kendilerine devamlı surette tabancasıyla taciz ateşi açan bir gence korkutma amaçlı mavzerle ateş ederler. Taştan seken kurşunlardan birisi Hasan'ın bacağına isabet eder.

Güdüşreşit oğlunu önce Kırşehir, oradan da Ankara Numune hastanesine götürür, tedavi bir ay sürer. Baba oğul çok perişan olurlar. Güdüşreşit oğlunun çektiği acıları gördükçe baba yüreği değil mi dayanamaz bir ara oğluna kızar ve öfkeyle

“İşin yok, gücün yok, bizim kapımızda bir tek melerimiz mi var, sen ne diye dövüşe katılırsın, Hacı Mustafaların bekçisi misin. Aha onların ruhu duydu mu. Çileyi biz çekiyoruz. Önünde büyükler var diye sana kıyıp ta iş güc de öğretmedim, ben ölünce nasıl geçinecasen mezerime bir delik koyda bakayım oğlum". der ve öfkesinden orada ağlar.

Oysa Hasan çok uyanık biridir, askerliği çıkar, Ankara'da görevini ifa eder, teskeresini alıp geldiğinde cebi paralıdır. Köylülerinin çalıştırdığı bir biçerdövere ortak olur, bu arada da evlenir. Babası onun biçerdöver almasına, bir de kendisine danışmamasına kızmaktadır.

“Parayı yerde mi süpürüyon? O biçer kimi ihya etti ki seni onduracak” diye kendini yenemeyip oğluna çıkıştı. Hasan da boş bulunup öfkelenir “Sana ne, içinde kaç kuruşun var” der. Güdüşreşit, “Öyleyse Hasan sen bunu biçer döğerin hayrını görme” der. Öyle de olur. Bir gün müdür Mehmed'in kapısında kucığında küçük Erdoğan'ı avutuyor bir yandan da arkadaşlarına laf yetiştiriyordu. Biçer döğeri satmaya götüren Hasan biçeri durdurup babasının elini öptü, “Haklıymışsın baba, affet, şehre satmaya gidiyoruz” deyip helallik aldı. İbiş oğulları sülalesi çabuk küser, ama kin tutmaz, Güdük İreşit de oğlunu affedip, “Güle güle git, Allah işini rast getirsin” dedi.

Zamanında bu çabuk kırılıp küsme hastalığı koca sülaleyi ikiye bölmüş. Anlatılanlara göre bir lok develeri hastalanır ve kesilir. "Vay efendim bize niye danışılmadan bu hayvan kesilir" diye ayrılırlar. Bir kısmı Yozgat Şefaati'de, bir kısmı Kırşehir Karacaören köyünde yaşama devam ederler. Güdük İreşid yalanı, dolanı, hileyi beceremediği gibi doğru dürüst bir iş görmeyi de beceremezdi. İş görürken akıl vereni asla sevmez, “benim işimi benden iyi yapan olmaz” der. Bir de bakarsın yaptığını ertesi gün bozardı. Onun bu huyu köyce bilinirdi de Etem Fal bunu başka yorumlardı. Bir gün Güdüşreşit emmi oğlu Etem'e, “Ben ölürsem nasıl ağıt edersin, canım sağ iken söyle de bileyim” der. “Senin ağıdın kolay emmi” diye söze başlayan Etem, “Yapar yapar bozar emmim, bozar,bozar yapar emmim” diye ağıt yakarken, sözü yarıda kalır, “Aman Etem ağıdın orada kalsın” der.

Artık torunlar büyümeye başlamış giyecek, yiyecek sorun olmakta, çocukların birbirini dövmesi gelinler arasında hıra güre sebep olmaktadır. Akşam olup çalışmaktan yorgun argın eve gelen Tahsin ve Hasan'a hanımları dert yanmakta, onları da ister istemez kırgınlıklarına ortak etmektedirler. Gelinlerin tandırda yufka ettikleri günün birinde gadersiz İreşid, tandıra saçma atmaktadır. Birden değneğinin ucuna bir ay evvel kaybolan sucuk halkaları takılır, "sizi gidi hırsızlar" diyerek gelinleri bir güzel köteklediği halen o köyde laf edilir

Bu vesile ile evde çıkarmış oldukları geçimsizliğin öfkesini almış olur. Arada sırada torbasına doldurduğu renkli akide şekerlerini akşama kadar mahalle mahalle köy çocuklarına dağıtıp onları sevindirirdi. Adı şekerçi dedeye çıkmıştı. Akşam eve geldiğinde torunları boynuna dolansa da anne ve babalarının bitmeyen geçimsizliklerinin ayyuka çıktığının farkındaydı.

Onlarla bir toplantı yapıp evlerini, eşyalarını ayırdı. Gönüllü, gönülsüz herkes payına düşene razı geldi.

Evde bulunan dört yer döşegini, ikişer adet, üç yorganın ikisini birer adet, kalan tek yorganı da yenisi dökülünceye kadar birer hafta sırayla kullanmaya karar verilip taksim yapıldı. Havalar soğuktu, her bir oğlunun en az üç ya da dört çocuğu vardı, bazen sıra unutuluyor, kimin gücü kime yeterse o yorganı kendi çocuklarının üstüne atıyordu. Yünü gidip Hacı Nuru'nun Halil'in evinden ödünç alır, emmi evi değil mi sonra öderdi de yüzüne çekilecek mitil i almaya cepte para yoktu. O hem bunları düşünüyor, hem de gelinler arası yorgan dövüşüne ister istemez kulak kabartıyordu. Olacak gibi değil, elinden bir şey gelmiyordu. "Biran evvel şu evden gideyim de kafam bari durulsun" deyip kendini hışımla sokağa attı.

Arkasından "dede dedeee" diye bağırarak bir çocuğun sesi kulağına hafiften geliyorsa da o buna pek aldırmaz etmiyordu. Ama çocuğun sesi gittikçe çoğalıyor, üstelik bu ses kendisine hiç de yabancı gelmiyordu. Ses kendisine daha yakından gelince arkasına dönüp baktığında bir de ne görsün?

Kendisine koşarak hem de bağırarak gelen çocuk torunu küçük Bayram'dı. Bayram bir yandan koşarken bir yandan da "dede dedeee nere gidiyon" diye de soluk soluğa sorular soruyordu. Evden çok kızgın olarak çıkan dede adeta hıncını torunundan çıkarırcasına "CAHANDEME DAVUL DÖÖMÜYE GİDİYOOM" diyerek o da Bayram'a bağırıyordu. Küçük Bayram cahandemi, zebaniyi, oradaki kaynar suları ne bilsin. "DEDE BENİ DE ORUYA GÖTÜR, DEDEE" diye gelip dedesinin boynuna sarıldı.

Aldığı cevap karşısında Güdük İreşid olduğu yere diz çöktü, Estağfurullah tövbe getirdi, gözünden damlalar yanaklarından yerlere süzülürken torunu Bayram'ı bağrına basıyordu.

Allah kösengiye dibine kadar yakacak değil ya, ondan doğanlar şimdi çok rahatlar. Güdük İreşid bizlere ibretlik bir öyküdür bilenler bilir.

ERDOĞAN ÇALIŞKAN KIRŞEHİR GERÇEK YAŞANMIŞLIKLAR 29 10 2011

Resimler = Hacı Raşit ölüm 1956. yanındaki oğlu Rıza öl. 1985 sol alt oğlu Hasan öl 2004 sağ alt Bayram babası Tahsin öl. 2014 ve anası Sariye öl 20018 Allah hepsine rahmet eylesin. Öyküleri şahısları küçük düşürmek mirasçılarını rencide etmek için yazmadım.